

Sambandsfall.

Stigafjall rópti til Tunglifjall:

Hoyrði tú ekki, at "sambandi " small?

Tað dundi í Fuglafirði ! --

Ein svartur veður á sjóvin leyp,

ein annar inn undir seingina kreypt --

so hátt mettist "sambands" virði !

Ein þøllutur harri á gumpin datt

og kleimdi sín nýstrokna hermans hatt,

mestan lorgnettin var klovnað

Nakkin tók í ein gluggakarm,

har mundi hann brotið dintil og arm;

reyvin var blá og hovnað.

Ein annar streyk um sítt krákunev :

" Nu kniber det nok for Mikkel Ræv!

Med Sorgen og Klagen hold Maade."

Sebbi ørur í garðinum sprakk:

"Gid fanden ta´ det forbandede Pak!

Nu stander landet i Vaade."

Prestakjóra sín dálkaði ein,

Katrin sum rotta í holini hvein;

eitt køkufat fór í smyldur.

Ringt var at kóka til sambandsmenn.

Hon gav teimun kaffi og te í senn,

og ekki var Ólavur mildur.

Ein reyður maður í Vagum stóð,

hann hevði fyrr kvøði sjálvstýrisljóð,

men hevði tó sleikt teimum stóru.

Tíggjumannafari mannaði hann,

og hevði seg sjálvan til tíggjundamann.

So búnir á valg teir fóru.

Slíkur var standur ,tá sambandið fall.

Flennir tú ekki ,Tunglifjall,

og lesur tú ekki í " Krossi "

Stóra bónda og Regin í Líð

teimun gerast eyguni fyrndar blíð.

Nú fletta teir sambandsrossi.

Tunglifjall treiv í eitt heglingsæl

og kveiti so yvir á Oknadal:

Enn finnast frægir á landi.

Tað vardi meg altíð ,eg visti tað væl,

teir fóru í brekku og settu sín hæl

og kvettu tað vanlukku bandið!

(20.mai 1915)
